

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ... ΠΑΥΛΑ

Γράφει ο Γιώργος Μεσσάρης | georgemessaris@gmail.com

«Όποιος αγαπάει την πατρίδα του, την κρίνει αυστηρά»

Επίσκεψη στη Μεγάλη Ελλάδα - 1

Από παιδί ήθελα να εποκεφθώ τη Νότια Ιταλία και τη Σικελία, μια περιοχή που είναι γεμάτη αρχαίες ελληνικές αποκίες αλλά και χωριά που οι κάτοικοί τους έχουν επίγνωση της ελληνικής καταγωγής τους, αλλά δεν τα είχα καταφέρει. Έτοι, όταν ο Πολιτιστικός, Ιστορικός και Λαογραφικός Σύλλογος Κεφαλλονιάς και Ιθάκης, «Το Ριφόρτο», ανακοίνωσε τη διοργάνωση μιας οκταήμερης εκδρομής στη Μεγάλη Ελλάδα ή Magna Graecia όπως τη λένε στα ιταλικά, άρπαξα την ευκαιρία.

Η υπέροχη φύση της Νότιας Ιταλίας, που μοιάζει τόσο πολύ με την ελληνική, τα αρχαία ελληνικά μνημεία που βρίσκονται σε κάθε γωνιά της περιοχής και η εξαισιά παρέα συνέβαλαν σε μια πραγματικά αξέχαστη, μοναδική εμπειρία που θέλω να μοιραστώ μαζί σας.

Και δεν θα μπορούσε να ήταν διαφορετικά. Κάθε βήμα στη Νότια Ιταλία και Σικελία σε φέρνει κοντά στον πολιτισμό που γεννήθηκε στην Ελλάδα και στη συνέχεια εξαπλώθηκε και μεγαλούργως σε όλο σχεδόν τον τότε γνωστό κόσμο. Όπου και αν πήγαμε μύριζε Ελλάδα. Όπου και αν έστρεφα το βλέμμα μου θα συναντούσε και κάτι που θα φώναζε «Ελλάδα».

Θα πρέπει, πάντως, να υπογραμμίσω ότι οι Ιταλοί προσέχουν όλα τα δείγματα του ελληνικού πολιτισμού και τα διατηρούν σε άριστη κατάσταση. Επίσης, προς τιμή τους, δεν αποκρύπτουν το γεγονός ότι είναι ελληνικές δημιουργίες σε αντίθεση με τους εξ ανατολών γείτονες μας που καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια να το αποκρύψουν και να διαστρεβλώσουν την ιστορική πραγματικότητα. Δεν πρόκειται να ξεχάσω την οργή που μου εξέφρασε Αυστραλός φίλος δημοσιογράφος για τις απαράδεκτες ξεναγήσεις των

Τούρκων. Ο Τζεφ είχε ταξιδέψει με αυτοκίνητο από το Σίδνεϊ στην Ευρώπη και είχε διασχίσει ολόκληρη σχεδόν την Τουρκία. Οι ξεναγοί δεν έλεγαν κουβέντα ότι τα μνημεία ήταν ελληνικά. Το ποτήρι ξεχείλισε όταν σε μια βυζαντινή εκκλησία στην Καππαδοκία, ο Τούρκος ξεναγός απέφυγε να αναφέρει κάτι σχετικό με το ιστορικό του μνημείου, οπότε ο Τζεφ του είπε: «Πώς λέγεται αυτό το... τζαμί;» Κόκκαλο φυσικά ο ξεναγός!

Τέλος πάντων, επιστροφή στο σύμερα...

ΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ

Η εκδρομή, με το πούλμαν, ξεκίνησε από το Αργοστόλι. Περάσαμε με φέριμποτ από τον Πόρο στην Κυλλήνη και από εκεί πήγαμε Πάτρα. Φθάσαμε στην πρωτεύουσα της Πελοποννήσου νωρίς και έτοι είχαμε την ευκαιρία να περπατήσουμε στο κέντρο της πόλης πριν επιβιβαστούμε σε ένα από τα Superfast για το Μπάρι της Νότιας Ιταλίας.

Το να διασχίζεις με πλοίο το Ιόνιο είναι σκέπτη μαγεία.

Πρέπει να ομολογήσω ότι το ταξίδι έγινε ακόμα πιο ωραίο γιατί η θά-

λασσα ήταν «λάδι» και η ατμόσφαιρα πεντακάθαρη επιτρέποντάς μας να απολαύσουμε -έστω και από μακριά- την ομορφιά των ελληνικών βουνών που καταλήγουν μαγικά στα χαμπλά για να τα αγκαλιάσει το γαλάζιο του πελάγους. Και κάθε τόσο οκόρπα τα μικρονήσια του Ιονίου συμπληρώνουν ένα μυθικό οκνικό της φύους.

Η φωτογραφική μου μπχανή είχε «πάρει φωτιά» από τα αιτελείωτα «κλικ» που σταμάτησαν μόνο όταν πινάκια άρχισε πιεστικά να διεκδικεί τη θέση της αναγκάζοντας τη μέρα να τρέξει σε άλλους μακρινούς τόπους! Ήταν ήδη 9 και η τραπέζαρια του πλοίου έστελνε μυρωδάτες προσκλήσεις που π... λόρδα τις έκανε ακαταμάχητες!

Μετά το δείπνο π συντροφιά το έριξε στις κεφαλλονίτικες καντάδες που προκάλεσαν το ενδιαφέρον Ελλήνων και ξένων συνταξιδιωτών μας. Όπου και να σταθεί ο Κεφαλλονίτης διαλαλεί, τραγουδώντας την πολιτιστική του ταυτότητα.

Όταν περνάς καλά η ώρα περνάει χωρίς να το καταλάβεις και όταν κοίταξα το ρολόι μου τα μεσάνυκτα είχαν περάσει προ πολλού! Η κούραση μου είχε δείξει τα πρώτα της

σημάδια γι' αυτό και η απόφαση να κατευθυνθώ προς την καμπίνα δεν ήταν ιδιαίτερα δύσκολη παρά την εξαιρετική ατμόσφαιρα που είχε δημιουργήσει η παρέα. Σύντομα ακολούθησαν και οι υπόλοιποι.

Την επομένη, λίγο μετά το πρωτόνο μας, φθάσαμε στο Μπάρι - μια πόλη που θυμάμαι από τα παιδικά μου χρόνια όταν στα μέσα της δεκαετίας του 1960 ακούγαμε από το ραδιοφωνικό του σταθμό όλες τις ξένες επιτυχίες της εποχής.

Επιβιβαστήκαμε στο πούλμαν και ο οδηγός μας, Παναγής Μενεγάτος, ξεκίνησε το οδικό μας ταξίδι με προορισμό τη Μεσσήνη - κάπου 450 χιλιόμετρα νοτιοδυτικά του Μπάρι.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ την ερχόμενη εβδομάδα. Μέχρι τότε να περνάτε καλά.

Γιώργος Μεσσάρης

ΣΤΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: Α. Το οδοιπορικό μας για τα ελληνόφωνα χωριά της Κάτω Ιταλίας και της Σικελίας άρχισε από το λιμάνι του Πόρου της Κεφαλλονιάς. Δεξιά διακρίνεται το πανέμορφο φαράγγι της περιοχής. Β. Αναχώρηση από την Πάτρα με προορισμό το Μπάρι. Στο κέντρο της φωτογραφίας ο επιβλητικός Ναός του Αγίου Ανδρέα. Γ. Το λιμάνι του Μπάρι στο οποίο φθάσαμε το πρώτη επομένης.

- Οποιοδήποτε σχόλιό σας μπορείτε να το στείλετε στο ΜΜΕ που φύλοξενεί το δημοσίευμα ή στην πλεκτρονική μου διεύθυνση και εγώ θα το μεταβιβάσω: georgemessaris@gmail.com

- Μία από τις τελευταίες παραγωγές ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ του Γιώργου Μεσσάρη: **ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ – ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ.** Για να αποκτήσετε το DVD επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας <http://www.omegadocumentaries.com> ή επικοινωνήστε με τον ίδιο στην προαναφερόμενη πλεκτρονική διεύθυνση.

